

Тому, якщо особа придбала майно у відчужувача, який не мав права на відчуження майна, за відплатним договором, то вона набуває статусу добросовісного набувача та для захисту права власності може застосовувати положення статей ЦК України про захист прав добросовісного набувача.

Одержано 17.04.2018

ПРЕДСТАВНИКИ ЛЬВІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

УДК 621.038

Марія Богданівна ВОЛОШИН,

студентка 4 курсу Львівського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри господарсько-правових дисциплін ЛьвДУВС

кандидат юридичних наук, доцент Мелех Л. В.

ЕЛЕКТРОННИЙ ЦИФРОВИЙ ПІДПИС У ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ

З розвитком комп'ютеризованих інформаційних систем в господарському судочинстві все частіше використовуються електронні документи, а також письмові документи, підготовлені з використанням комп'ютерної техніки або мережі Інтернет. А для пришвидшення та спрощення процесу документообігу застосовують електронну форму.

Щоб бути використаний як доказ, електронний документ має бути наділений такою юридичною силою як і паперові документи. А це можливо лише у разі його ідентифікації відповідності до закону. Та він повинен містити виключно ту інформацію, яка необхідна для встановлення факту наявності або відсутності обставин, які мають значення для правильного вирішення спору. Під ідентифікацією слід розуміти посвідчення електронного документу електронним цифровим підписом.

В Законі України «Про електронний цифровий підпис» зазначено поняття електронного цифрового підпису під ним розуміється вид електронного підпису, отриманого за результатом криптографічного перетворення набору електронних даних, який додається до цього набору або логічно з ним поєднується і дає змогу підтвердити його цілісність та ідентифікувати підписувача. Електронний цифровий підпис накладається за допомогою особистого ключа та перевіряється за допомогою відкритого ключа. Особистий ключ доступний тільки підписувачу, а відкритий ключ доступний всім суб'єктам відносин у сфері використання електронного цифрового підпису. Визначити особистий ключ з відкритого неможливо.

Призначення електронного підпису в господарському процесі проявляється в засвідченні електронного доказу. Відповідно до ст. 96 ГПК електронними доказами є інформація в електронній (цифровій) формі, яка містить дані про обставини, що мають значення для справи, зокрема, електронні документи (в тому числі текстові документи, графічні зображення, плани, фотографії, відео- та звукозаписи тощо), веб-сайти (сторінки), текстові, мультимедійні та голосові повідомлення, метадані, бази даних й інші дані в електронній формі. Підтвердження оригінальності електронного документа за допомогою електронного цифрового підпису є основною умовою під час використання даного документа в якості доказу. При посвідченні електронного документа підтверджується не тільки підпис власника сертифіката ключа, а й відсутність спотворень в електронних документах.

Особливість цифрового підпису є не тільки надання інформації про людину, що підписала документ, але й дозволяє впевнитись, що сам документ не був змінений або підроблений після підписання. Також завдяки електронному цифровому підпису можна вказати реальний час підписання документа, на відміну від дати, вказаної у самому документі. Можлива також конфіденційність інформації, тобто шифрувати документ внаслідок чого відбувається захист інформації від несанкціонованого доступу.

Відповідно до законодавства України електронний цифровий підпис за правовим статусом прирівнюється до власноручного підпису (печатки). Електронний підпис не може бути визнаний недійсним лише через те, що він має електронну форму або не ґрунтується на посиленому сертифікаті ключа.

Варто зазначити, що законодавче закріплення інституту електронних доказів в господарському процесуальному кодексі дає можливість щодо комплексного дослідження електронних доказів в господарському процесі, що в свою чергу призведе до удосконалення регулювання відносин, що виникають при використанні електронного цифрового підпису. На сучасному етапі розвитку суспільних відносин в Україні даний крок був необхідний для того, щоб правові норми відповідали сучасним реаліям.

Одержано 17.04.2018

УДК 349.2

Софія Геннадіївна ПІВЕНЬ,

студентка 2 курсу факультету № 6

Львівського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: викладач кафедри господарсько-правових дисциплін

факультету № 6 ЛьвДУВС Бутинська Р. Я.

ОСОБЛИВОСТІ СТРАЙКУ ЯК КРАЙНЬОГО ЗАХОДУ ВИРІШЕННЯ КОЛЕКТИВНИХ ТРУДОВИХ СПОРІВ

Чинне законодавство України зазначає, що страйк виступає як крайній захід вирішення колективних трудових спорів, який передбачається у відмові роботодавця задовольнити потреби працівників.